

Vielsesritualet.

Fra Mændenes Side har Pastor Kemp i »Kvinden og Samfundet« udtalt sig om »Dansk Kvindesamfund«s Forslag til et nyt Vielsesritual, og endskønt han har udtalt sig stærkt netop med Kvindens Tarv for Øje, vil jeg dog ikke undlade som en Stemme fra Kvindernes egen Lejr at udtrykke min Tilfredshed i det hele med Forslaget, tilligemed min Mening om enkelte Punkter deri.

Det har jo i lang Tid været et ret almindeligt Ønske at faa vort Vielsesritual forandret. Det, der i det gamle navnlig har stødt baade Kvinden, men sikkert ogsaa Manden er det Ord af Paulus om Kvindens Underdanighed under Manden. Hvad der passede for østerlandske Forhold for 1800 Aar siden det støder i vor Lighedstid. Og saavist som det gamle Ritual i sin Tid blev formet af den Tids alvorlige, kristelige Mænd af Menigheden, saavist kan vor Tids alvorlige, kristelige Mennesker have Ret til at omforme det efter vor Tids Krav, ingen Pietet kan saares derved.

Dog ængstedes mange for, at Forandringen kunde blive saaledes, at den førte længer bort fra Bibelens Alvor. I den Henseende er vi bleven fuldt beroligede ved at læse det Forslag, der er fremsat af »Dansk Kvindesamfund«s Udvalg. Ingen hellig Tradition er bleven saaret ved Indskud,

Udeladelser eller Forandringer. Det er bygget paa én Gang paa Mands og Kvindes Ligestilling, og dog fuldt med Guds Ord og Villie for Øje.

Med Pastor Kemp (se »Kvinden og Samfundet« Nr. 15) vil ogsaa jeg ønske, at Forkyndelsen af Ægteskabet ikke sker i Navnet Faderens, Sønnens og den Helligaands. Ægteskabet er jo ikke et Sakrament. Jeg vilde foreslaa det ændret til: saa forkynder jeg Eder, paa mit Embedes Vegne, for rette Ægtefolk at være, baade for Gud og Mennesker.

Ligeledes ønskede jeg med Pastor Kemp, at det Ord: »og de to skal være eet Kød« udeladt, det er jo et Ord, der aldrig bruges iblandt os.

Derimod finder jeg det smukt og rigtigt at beholde Ordene: »indtil Døden skiller Eder ad«. Og det Ord vil jeg nødig undvære. Det siger i al den Alvorlighed, som denne Handling, denne Forening skal have frem for enhver anden Forening eller Overenskomst, at dens Betydning naar over hele Livet, det maa vi mindes og betænke her, hvor denne Forening indgaas.

Nænsomt og rigtigt mod Menigheden er det foreløbig at beholde begge Ritualer til frit Valg.

Det har ikke været noget let Arbejde at forme dette nye Ritual, vi maa vide Udvalget stor Tak for den alvorlige, besindige Maade, hvorpaa det er gjort.

Bothilde Casse.

Unge Piger fra dannede Hjem.

I »Politiken for 14de Septbr. 1909 findes en Kronik, af Fru Borgerrepræsentant Julie Arenholt under Titlen »Unge Piger fra dannede Hjem«. Vi aftrykker den væsentligste Del af den interessante og velskrevne Artikel, der ved at behandle Spørgsmaalet om Kvindens Stilling paa

Arbejdsmarkedet har Interesse langt udover København. Fru Arenholt omtaler Københavns Telefonaktieselskab som en af Byens daarligst betalende Arbejdsgivere og siger videre herom:

At dette i særlig Grad gælder de i Selskabet ansatte kvindelige Funktionærer,